

24 Μαΐου 2013

Εκριζώ σεις παράνομα φυτεμένων αμπελώνων, μια όχι και τόσο απλή υπόθεση

Ήταν Σεπτέμβριος του 2000 όταν η ΚΕΟΣΟΕ διαφώνησε έντονα με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα που επικρατούσε σε πολιτικό επίπεδο ακόμη και στο ΥΑΑΤ για την αντιμετώπιση του αυξανόμενου φαινομένου των παράνομα φυτεμένων εκτάσεων αμπελιών από κάθε προέλευσης ενδιαφερόμενο. Παρά το ότι ο ΚΑΝ(ΕΚ) 1493/99 ήταν σαφής ακόμη και αμπελουργοί «παρασύρθηκαν» με αντάλλαγμα την επικερδή απορρόφηση της παραγωγής τους και φύτευσαν αμπελώνες (ειδικά με ξενικές ποικιλίες) χωρίς άδεια.

Παρά τις διαδικασίες τακτοποίησης των φυτεύσεων μέχρι 31/8/1998 όπως προέβλεπε ο κανονισμός – μέσω του οποίου η χώρα μας «τακτοποίησε» περίπου 110.000 στρέμματα – το υπουργείο έφθασε μέχρι το Όργανο Συμφιλίωσης της Commission προκειμένου να μειώσει το πρόστιμο των 65 εκ. € στα 20 εκ. €.

Όμως από τότε μέχρι σήμερα και εξαιτίας των αδυναμιών της Διοίκησης οι παράνομες φυτεύσεις για τις οποίες δεν υπήρχε καθεστώς τακτοποίησης συνεχίστηκαν, πολλές φορές αναπαράγοντας την πελατειακή λογική πολιτικής και επιχειρηματικής προέλευσης.

Σήμερα που το καθεστώς έγινε αυστηρότερο μετά τον ΚΑΝ(ΕΚ) 479/08, το ΥΑΑΤ το μόνο δίλημμα που αντιμετωπίζει είναι να εφαρμόσει ή όχι τον κανονισμό. Μάλιστα κατά την άποψή μας δεν πρόκειται περί διλήμματος στη δεινή λογική θέση που βρίσκεται η χώρα, αφού η απόφαση μη εφαρμογής θα επιφέρει αυτόματα πρόστιμα δεκάδες εκατομμυρίων ευρώ για τον Έλληνα φορολογούμενο. Από την άλλη χιλιάδες αμπελουργοί βρίσκονται ενώπιον της καταστροφής καλούμενοι και πρόστιμα να πληρώσουν και να εκριζώσουν τα αμπέλια που φύτευσαν παράνομα.

Οι παρενέργειες των παράνομων φυτεύσεων, ολέθριες για τους ίδιους, αλλά και για τον τομέα, που χωρίς να γνωρίζει τον αμπελώνα που διαθέτει η χώρα, δεν γνωρίζει τι παράγει, αλλά επίσης δεν μπορεί να ασκήσει κανενός είδους πολιτική. Όλα τα άλλα θέματα είναι παρελκόμενα και συνοψίζονται στην έκφραση, μαύρη παραγωγή, μαύρες (χαμηλές) τιμές, μαύρη μοίρα.

Μαγικές λύσεις σήμερα δεν υπάρχουν. Από το 2009 η ΚΕΟΣΟΕ με έκθεσή της, προς την τότε υπουργό ΥΑΑΤ, κ. Κ. Μπατζελή είχε εντοπίσει τις παρενέργειες που προκαλούν στον τομέα οι παράνομες φυτεύσεις και είχε ζητήσει την επικαιροποίηση του Αμπελουργικού Μητρώου, την ηλεκτρονική υποβολή και διασταύρωση των δηλώσεων των Αμπελουργών και οινοποιείων με την ταυτόχρονη σύνδεσή τους με το Μητρώο και τη δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης παρακολούθησης των δικαιωμάτων φύτευσης, ώστε όσοι εγκαταλείπουν τους αμπελώνες τους έναντι τιμήματος να τα εισφέρουν στο Εθνικό Απόθεμα.

Η πρόταση της ΚΕΟΣΟΕ υιοθετήθηκε ένα χρόνο αργότερα από τον τότε υφυπουργό ΥΑΑΤ

κ. Γ. Κουτσούκο και σήμερα το πρώτο της σκέλος, βρίσκεται στην ολοκλήρωση της υλοποίησης του (Ηλεκτρονική υποβολή και διασταυρώσεις Δηλώσεων Συγκομιδής, Παραγωγής και Αμπελουργικού Μητρώου), γεγονός που πρέπει να ομολογήσουμε ότι οφείλεται στην άοκνη προσπάθεια των στελεχών των αρμοδίων υπηρεσιών του ΥΑΑΤ.

Το δεύτερο σκέλος βρίσκεται ακόμη στο σχεδιασμό και δε μπορούμε να μην αναγνωρίζουμε στο ΥΑΑΤ ότι δεν έμεινε άπραγο.

Όμως στο σημερινό αδιέξοδο θα μπορούσε να έχει διέξοδο. Ένας Θεός ξέρει πόσοι αμπελουργοί έχουν εγκαταλείψει τ' αμπέλια τους και έχουν έτσι δημιουργήσει «αδρανή δικαιώματα» φύτευσης, που δεν δηλώνονται πουθενά.

Οι δηλώσεις του υφυπουργού ΥΑΑΤ κ. Μ. Χαρακόπουλου για το συγκεκριμένο θέμα προς τον επερωτώντα βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας είναι ξεκάθαρες και ορθές και ως προς το πολιτικό και θεσμικό σκέλος. Συνεπώς διαφαίνεται ότι θα εφαρμοσθούν οι διατάξεις του κανονισμού που προβλέπουν εκρίζωση και πρόστιμο 1200 € ανά στρέμμα.

Όμως μια τελευταία και απέλπιδα λύση αποτελεί η διερεύνηση του παρελθόντος κάθε αμπελουργού στην κατεύθυνση της απόδειξης ύπαρξης αντίστοιχου αμπελώνα από παππούδες, θείους κλπ, ώστε να δικαιολογήσουν ότι με βάση αυτά τα δικαιώματα φύτευσης φύτευσαν, συνεπώς τα αμπέλια αυτά δεν είναι παράνομα.

Ας μην ξεχνάμε όμως ότι άλλο ο καλλιεργητής που φύτευσε μη έχοντας άλλη διέξοδο για να επιβιώσει και άλλο οι γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί κ.α. που φύτευσαν γιατί η ενασχόληση με το αμπέλι για το «δικό μου» κρασί έγινε τα τελευταία χρόνια must. Όμως ο κανονισμός δεν κάνει τέτοιες διακρίσεις τουλάχιστον από σήμερα και πέρα να διαφοροποιηθούμε και ναβάλουμε τα θεμέλια για ένα υγιή αμπελώνα από όλες τις απόψεις.